

ارمنستان قصد ندارد در برابر نمایش ترکیه تحمل پذیری را پیشه کند

مسئولین ترکیه در هر فرصت مناسب و نامناسبی صحبت‌های نغز و شیرینی درباره موضوعات «پیشرفت» روابط و «دوستی» ارمنی-ترکی می‌پراکنند و اساساً جهت گیری نادرستی به جامعه بین الملل القاء می‌کنند

سرویس ارمنستان/خبرگزاری آران

خبرگزاری آران / سرویس ارمنستان : حدود دو ماه از سفر عبدالله گل رئیس جمهور ترکیه به ایروان گذشته است اما در روابط ارمنی-ترکی هیچ پیشرفت خاصی به ثبت نرسیده است.

برعکس، مسئولین ترکیه در هر فرصت مناسب و نامناسبی صحبت‌های نغز و شیرینی درباره موضوعات «پیشرفت» روابط و «دوستی» ارمنی-ترکی می‌پراکنند و اساساً جهت گیری نادرستی به جامعه بین الملل القاء می‌کنند.

بعلاوه در برخی کشورهای اروپایی بقدری این تبلیغات دروغین ترکی را باور کرده اند که بطور جدی به فکر تسریع روند همکاری کشور همسایه ما در ساختارهای اروپایی افتاده اند. کار به آنجا رسیده است که دیپلمات‌های ترک دایم تهدیدهایی را خطاب به نمایندگان مجالس کشورهای اروپایی در رابطه با «عدم ایجاد مزاحمت برای ماه عسل» ارمنی-ترکی با برسمیت شناختن قتل عام ارامنه عنوان می‌کنند.

چنین نتیجه گیری می‌شود که تنها در قالب صحبت‌ها روابط دو کشور وارد روند بهبود شده اند اما عملاً هیچ اقدامی هم صورت نگرفته است. ترکیه بمنظور گشودن مرز ارمنی-ترکی و حل سایر مسایل نه تنها همچنان پیش شرط‌های معروف خود را مطرح ساخته است بلکه متوسل به تلاش‌هایی آشکار برای گنجاندن خود در روند مذاکرات قره باغ شده است. و چرا در این راستا تلاش نکنند اگر نه تنها برادر بزرگ آذربایجان است بلکه «دوست صادق» ما؟

بعلاوه در این اواخر ترکیه مصرانه تلاش می‌کند این اجرای نمایشها را از صحنه اروپایی به ایالات متحده منتقل کند. فرستاده های نخست وزیر اردوغان در آمریکا اعلام می‌کنند

که به اصطلاح برسمیت شناختن قتل عام ارامنه تأثیر منفی بر روی تلاش‌های اجرایی از سوی ترکیه در راستای بهبود روابط با ارمنستان خواهد گذاشت. پرواضح است که با «نمایش دوستی» با اجرای درخشان ترکیه سر و کار داریم که توجیه بنیادین آن در قالب فرمول تفکیک «مسأله ارامنه» از «مسأله ارمنستان» پیشنهادی از سوی عبدالله گل طی مصاحبه با یکی از شبکه های تلویزیونی فرانسوی ارائه شده است. اما منظور عبدالله گل از «مسأله ارامنه» مسأله خودگردانی و سپس استقلال ارمنستان غربی نیست که از سال 1877 آغاز شد بلکه «خیانت ارامنه» است حین جنگ جهانی اول که معلوم می‌شود ترک‌ها به آن در قالب جابجایی ساکنین ارمنی «به مکان‌های امن» پاسخ گفته اند و نه قتل عام.

رئیس جمهور ترکیه معتقد است که «خائنین» هموطنان ما هستند که در خارج از ارمنستان سکونت دارند و اما او ارمنستان را نه تهدید و نه دشمن خود محسوب نمی‌کند. برخی شاید سؤال کنند: در این حالت کل این تب و تاب سیاسی اوج گرفته در کشورمان طی چند ماه گذشته پیرامون بهبود روابط ارمنی-ترکی در آینده نزدیک چه معنی داشت؟ گمان می‌کنیم ارمنستان و مسئولین ارمنستان پس از درگیری مسلحانه روسی-گرجی تقریباً هیچ فرصتی برای اجتناب ورزیدن از بازی بزرگ منطقه ای آغاز تماس‌های دوجانبه ارمنی-ترکی نداشتند.

ارمنستان ضمن عدم الحاق به اقدامات ابتکاری از سوی هم پیمانانش علیه گرجستان و همزمان ضمن قرار گرفتن در وضعیت ژئوپلیتیک پیچیده ای نمی‌توانست حداقل از توصیه های آغاز گفتگو با ترکیه اجتناب ورزد. لذا کل موضوع این است که دیپلماسی ما و خصوصاً تبلیغات خارجی به میزان لازم برای مقابله با «نمایش دوستی» ترکیه آماده نشده بود. اکنون وضعیت در حال تغییر است و وزیر امور خارجه ادوارد نالباندیان خطاب به همه دنیا می‌گوید که «ما به هیچ وجه علاقمند نیستیم به این روند به پاس روند ادامه دهیم؛ طی دو، سه، چهار سال چند بار ملاقات کردن و ایجاد این تصور که روند ادامه دارد. برای ما مهم نتیجه است و نه روند».

اما گمان می‌کنیم این ارزیابی کاملاً دقیق از وضعیت ایجاد شده در آینده باید برای جامعه بین الملل مشخص تر شود، و در وهله اول در قالب پیغام‌های بسیار مشخص و واضح ارمنستان خطاب به آمریکا و کشورهای عضو اتحادیه اروپا. اگر ترکیه با پست ترین متدها گفتگوی ارمنی-ترکی آغاز شده و در این رابطه انتظارات کاملاً صادقانه جامعه بین الملل را بکار می‌گیرد تا بدین طریق بر جنایات خود سرپوش بگذارد و روند برسمیت شناختن قتل عام ارامنه در سطح بین الملل را متوقف سازد، ارمنستان به نوبه خود باید این فرمول را پیشنهاد کند که «هر چقدر قتل عام ارامنه زودتر برسمیت شناخته شود به همان میزان روابط ارمنی-ترکی زودتر بهبود خواهند یافت».

بعلاوه اگر در آینده ترکیه به آخرین توصیه خود به آذربایجان نیز جامه عمل بپوشاند و بعنوان عضو تازه و من درآوردی و نه دایم شورای امنیت سعی کند مسأله قره باغ را در دستورکار آن سازمان بین المللی معتبر مشمول سازد در آن صورت ارمنستان مجبور است بلافاصله به همان سازمان مراجعه کرده و این اقدام را در حکم آغاز روند تدارک قتل عام جدید ارامنه در قره باغ کوهستانی ارزیابی نماید.

ارمنستان می‌تواند همچنین اقدام احتمالی ترکیه را مورد استفاده قرار داده و از شورای امنیت سازمان ملل خواستار تضمین‌های واضح و مشخصی برای بعید ساختن تکرار قتل عام ارامنه شود.

پایان پیام.